

INSIGNIA CIVITATIS
CHRVDIMENSIS

Historia
Chrūdimensis

w niz se wipisuje pocatek mesta
Chrudime, gakoz taki skaza, a zase pozno-
w u wistawieni, a wszelikych wency w nem
zbchlych.

Zrozlicnych Starzych Historyckich
nachledanā, a w geden poradek uwiedenā,
a sepsanā odemniē

Jozessa Ceregettiho

wlastence a souseda tohoto Královsteho, wen-
nyho, a Kraysteho mesta Chrudime.

Leta Páně

M. DCC. LXX.I.

Et Bibliotheca

moškwanec
prišli do
Chrudimé.

Leta 1736. Prvni Tyhoden před
postem, prišly dočech na Kvartyry Mošk-
wane, onichž prve žádny newěděl, protož
gim Lyde málo mohli porozumět, gegichž,
Strava byla: Gykry syrowe mazaly na chleb.
Rybí napolou Syrowe gedlí, Rěn strouha-
neg michaly s patokama, Cybili a Česnek ge-
dli syroweg, abza Kansfeldy. Krupky s Jowic
zym masem warili. Potom toho Ročku na
dem Božího vstoupeni od Marssyrotocli.
Ale když s Chrudimé odcházeli, tedy jako kří-
wi plakali, a to jak Officyri tak také sprostí.
Lykugice zdejší Kvartyru, pravylí: že
sou se jak živí, ani v soce žení, ani na Mar-
sy tak dobré neměli jako v Chrudimi. Pro-
čez s tak velikou nechuti očadili: že posle-
dné Officyri gegiž můsylí ge Karabačma
flakat. Což v mnozy Soudědi, jak Muži-
tak ženy, Čeládka, v ty male Věti, gychli-
wali, nebo ty Moškwanec byli lyde sprostni.

Divne zwo
nění za stá-
stu hodin
při.
Dívcečka Helena Skákalikowa tak nazvaná
Magice tū gednoho z těch Moškwanů zaře-
ho milcho, a ten gi nato namluvic, aby s
nimy ad Marssyrowala, a když do Mošk-
wi přigdou že gi sobě vezme, včemž He-

lena geho ūposlechli, a hned ten den před marssem pře-
mířili se příslia na Dekanisty, a žádagice schdejšíz
ho pana Dekana žwěkánova aby gi za sliaštnou hodin
při žwomíti dabi domalil, pan Dekan ale nemoha-
toum ūrozužměti, resl: kćemž potřebuje žwone
ni poněvadž ždravá a čerstvá jest a gestě ne ū
mita, ktačez ona zaše odpověděla, že gest so
bě oblidyla gednoho z těch Moškwanů řekrymž ū
minila pro posvěcení toho stavu Manželského:
da Moškwanici git, a protož ze žádā toho žwone
ni aby gegi vichod s Chrudimé říšasné ſe vy-
konal. Čemž když pan Dekan ūrozužměl,
hned pro Ryktare poslal, a Helenu zamknouti po-
rūčil, a nechawgi tam až Moškwanec od marssy-
rowali.

Leta 1737. dne, 29. prázdnce, Hrom u hradu Doměštil
křtu římském u Terezia Ladu, kdež vichoré řepr w Mel-
ky řednicy, ale Ohen men neuysel.

¶ Toho Ročku 27. Července, Hrom ūhodil do Do-
mu Jana Beckerusa, což ſe faktu ſtalo: Když ſe Dou-
řka ſylne razmohla, chciče gmenovany Jan Beckerus
zwěděti zdaliž proti mračnům zmanegi. v po otev-
řel okno a řege poslechnouti, a vtom nenadiale ſe
za bleyſlo a Hrom mu za riadra ūhodil opálice a
amráciceho, hned zaše ſotil žene geho Alžbětě ūde-
lal, potom pak ſtrapem na počkow vilečl afam
geden tramec od hambalku tak ſylne ždrabyl, že-
woſtal tak ſenky jako Růka Čislavči, počemž za-
ſe men vilečel ale nezapálil. vtom ſak ūhodil da-
dwara pana Lukášse Fradeckýho do vynopalny, a
prze kamna do ſednice, kdež ſtala flinta, ūniž ſifli-
roſtlačl, a potom ūdělal we zdi dírkū comale-
ha difese prst a prýč vilečel

aj slabo potom dne 20. Ržigna, tak nesláštny
nesláštny den bil, v němž Daniel hmyždala od Romina zaří
den pán gest, Katerinu Rosmarynowou Ržebrik pot-
loukl aži kosti polámal. Horáckou vpadla a z
lámala kůžu. Nemossyce všecké až na čtyry
straky a haleyn.

Chvíle na
novém
městě.

Leta 1738. 11. října, vissel ohří na novém městě od
starých Čegků, všecké Giri hlini, Jan Rychnow-
sky, Makalouš, václovomu Recynovi stage, chli-
vou a stodola, panu Jozefovi Tomáškovi ze stage
a stodola, Čegkovi stodola, panu Horberkovi Lehn-
rovci Chliw, panu Láďmíkovi Bryšpinovi Chliwy-
a což koli m nazad bylo.

patent stra
ny úlevy
hých Robov, cehož se Sedlácy fize držice až v Robo-
ni Robov. továri necheli. Naniž potom přišli Pražský mo-
gacy a takto ge polo gili: Osüm wag akum:
mali gčnnoho Sedláka, na dlouhou stolici ho
položice, a druzý čtyri dalim u paděsakem přes
holou zadnicu ažmu krev střikala a maso se
trčpilo, od cehož dva umřeli, geden na městě
čku, a druhý na Lysomíšku.

Gčinu
120. přísllo
na perny.
num. Kterž se potom strafili, neb odessli, ažā
dny nerovdil kam. vissak nachází se v pam-
nictech: že před dvouma sty lety taky se tak
vysoká změr zdvihla. s cehož potom násle-
domalo, pozdvizeni mezi počeskáky. v temž
roce zrostlo čtyři lokte adwa prsty.

¶ Toho roku měsyc Července, dne, osme
ho, Devátého, Desátého a jedenáctého, byli
sylni mětrowe a mrazy, kdež výno, proso,
čočolka, voburky, vobecko pomrzlo. Tak
toho roku plany Brusky na mnoha místech
(ač gž byli v velikosti Lyskoveho Vřech) s
kazde te Bruslicky s prostredka květ tak
veliky vissel gato planá kůže.

Leta 1740 dne 20 prasynce, ten večir pred
Swatym Tomášem, o Deváté hodině. Str-
hl se tak ne obyeagny mytr s Blejskánem a Zí-
mě třesním, až při velkém kostele věž (na
ktere hodiny České gsoū) nad kůr kyferac
by s vodinnima Cymbáli spadla, a Kle-
nuti prorazyla, také sem tam po městě na
mnoho tisíc zlatých, to powetři, gakož ta-
ké v počele Českem Království na kolik
Mylionů škody na dělala.

Leta 1741 v měsycu Březnu, na hřebene Ob-
loze Romeka se viděti dala, která přes Dům
Rádní vycházela, a nad Domem Modrásme-
zda nazvanym wedle Vilho Lwa několika
dní svitila, gen že tak světlá nebila, ga-
ko potom když Brandenburg do Království
v Českoho vpadl, nebo potom okolo půl
stočey nevítce svitila, potom zasek i když
valase okolo sedmi hodin zvedera, a tak-
strassliwě den odedne svitila, gakož spůsob-
gegi na druhé straně ukazuje.

wětrowe
a mrazy

věž spadla.

Memor: ř. 12.

Romeka.

Memor: ř. 17.

wogsta ne
práclspā
do Chrudi
mē gesdili.

Housenky
stromowi
se žrali.

Memor:
fol: 14.

¶ Toho ročku dne 15. října, ve dvě hodiny v poledne prošlo řeče Chrudim do Slatin na hainacie husáru Brandenburgských, na to zase dne 31. prosince, přišla do Chrudimi wogsta Gackeho dvě stě mužů, kteřížto nepřátelé napotom město palečsky osadili. Tehož ročku po celém Českém království tak neobyčejně housenky, a gine neřesti Stromovi se žrali, že galo Rosštíssťata v Zahradách stáli, a žádneho včovce neměli. Načež zase následujícího ročku 1742 dne 6. a 7. ledna, Officýranci Gacki, a přes padělce Lydu sprosteho, drželi své křesadlické služby, w městě Radním, kdež gím predvánk Rázal, a jak před tak po Rázani spivali.

Rapitola 17.

¶ Přichodů Krále Frydrycha
právodo města Chrudimě.

Král působho
prichod. do =
Chrudimě.

Šta wegsl' gmenowanego Totis:

1742. dne 16. Dubna, Král Prusky, Strydrych, z Morawí se čtyřmi Regimenty (magice prisobě sive dva Bratry, Wylina, a Karla,) do Chrudimě gest přitahyl, gcmiž to Kwartry, w Domě pani Lydmili Kapetowce Sochoradě tak nazvanym, wykazan byl. Bratrům pak gcho, Milerowsky Dům wykazan gest. Kterehožto Krále když gak Dúchovenstwo, také Magistrát přivyzati chcel, a před Dům Sochorad w plášti se postavil, tū slezouce Král s Koně, na gedení Hromadu hnoge před Domem pana Wáclava Negedliho, ten čas žádny ho,) se postavil, a na Maršyrowání Wagsta swého pafil. Nápotom ale dolu slezl do Kwartry svého pospíchal, a žádnho přivítání nepřigal, tolito progdouic řeř Dúchovenstwo, a Magistrát, a ge wešpolek s promluvením (Schon guth,) gest odbyl.

Tresillo se toho času když Král w Chrudimi Ložiroval, že byl Jana Marwana, ginač Rüttiana, Mladence starého pochreb wedený do kostela Sváckeho Michala. To gak wýdouce týž Arcíl Strydrych, také poslední Vábu, (pochreb protwázegicy) následoval, a za Mary do prostred Kostela se postavil, a když Ge remonygim konec byl, a Tělo mrtvle do hro-

Kral sel na
Slečnu.
pochreb.

bū w nessene byti mělo, Král také s kostela odešel. Kterýžto mládejce, Č žeby Král pochreb ge ho wypromázek i měl, j sibi nikdy nepomíslil.

¶ Potom dne 30. Dubna. Král zase svou Rovatyr gest proměnil, a do Dvora Hayne rovného, na podměstí Svatojánské se položil. W tom čase schodegssy pan Dekan z Vlkánowa, obávage je o Svaty Obraz Salwatora, aby snad od Prayzům užat, a zanešen nebyl, pročež geg tagně ultryl, a na místo geho gyny do Xamù Obraz ušadil, kteryž umidil tam nechat, dokud Král s Chrudimě ne odegde. Y přihodilo se gednoho dne, že Král se svými bratry do kostela všel, a když před Oltář Svatojánského Salwatora se postavyl. o čemž když zvíděl tovys gmenowany pan Dekan, hnedky Krále přivysal. nacež Král počna se pana Dekana ptati: aby mu samou pravdu pověděl, zdaližto ten Obraz (knižnem Žyd sive Žukocíštem) čili gyny gest. čehož pan Dekan nemalo úleknouc se, a gsa toho dumeni, že to giz před Králem tagnu negni, pravdu wyznal, že gest Original Štowán, s přicinu strachu, aby snad něčto oneg neprislo. Nato hned na rokaz Krále můsel pan Dekan Svaty Obraz wynesti, a na své místo u příkomoosti Krále vystawiti, nanegž Král za dob

roú čwylí písně psalil. A potom paní Dekanovi řekl: aby Obraz ten wyce neswořámal, že semu dokonce nic nestane, počemž s kostela odessl, a nápotom hned Marť k trojim Dvořím Kostelním nařídil aby se kostelu žádne ubližení státi nemohlo, a to tak dlouho, dokud ad w Chrudimi ležel.

¶ Potom dne 13. Máje, od Marsylrowal: Král svým wogstem do Ležení, ktere sobě na Skriwánských Horách s formoval, a začinalo se to Ležení od Slatinanckého Rybníka až k Svatomu Marku, a počíhalo se napadesát Tisíc Muzů.

¶ Potom dne 16. Máje, vyfáhl Král z Ležní od Chrudimě a fáhl k Chotýscum, blíz Čáslavě. Načež Armáda pruská, dva Regimenty Husarů, a dva Regimenty pěchoty s Deseti Kanonami do Chrudimě vysila, ktere když na násle wogsto k Slatinanum fáhli, potykačice se nekolik vherstych Husarů, s gednym Štowadronem pruských Husarů blíz Slatinanckého Rybníka pod hůrou. Tu geden vherstky Lieutenant, a mosum pruských wogákum zabylo zůstalo. A gess te ten Lieutenant zabyt byli neměl, ale že u Slatinanckého Rybníka da Marastu přissel, a skonem úwozil, tak tehdy od prayzů (poně

Král pruský
jezd na čisti
vanecky.

84.

wádž geg zastrčiti nemohli, zbrani uflüčeny
a zabity byl. Žatím ale násle wagsto k řeči
saberkám a dále od tāhlo, aty čtyř Regimen
ty prayzù do Chrudimè se v Kwartyrovaly.
Pterej po půl Rúpanygich po Domich se po-
ložili, potom dne 31. máje k Čáslavu od
Marssyrowali, a město prázdné zůstalo, sje-
ze ptere několik Tisíc zlatých škody městu se
učinilo, a sem tam Obyli, v Dobytce pobu-
ny byl.

*Banduri
přišli
do Chrudimé.*

¶ Potom dne 7. Června přisko do Chrudimé padělat našich húsarůw, a Sto pade-
sáte Bandurůw, prvo nikdy nestihaneho, a ne-
widaného lýdu, a národu vhersteho, od gyz-
ných pomezy pocházegícyho, který od sedme-
ho Června, až do Sedmnácteho Července
v městě leželi. potom sem přigelo Sto Ban-
duru, a druhý den, padělate húsarůw, kteríz
s temi Sto Bandury, dwadacetého prvního,
těhož, na Pardubycce od Marssyrowali.

¶ W temž Roce, žádného Owoce na Zah-
radách, ani wynia na vynicech nebylo, to
liko něco Tressni, wysní, a vlastých wo-
rechů.

¶ Alby také geden každy měděti mohl, kte-
rák gsoii ty Bandurowe vyhlíželi, gal po-
dle Osoby, tak také satiwa a zbroje, tu
to gsem vlastni podobu Bandura podle
jeho všecho spůsobu přiložil, zníž geden
každy mirozumi galy fo národ misy byti.

85.

47

